

חוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף כ"ד ע"א

שני חצאי עשרון הנמצאים בכלי אחד ואינם נוגעים זה בזה, האם הכלי מצרפן לדינים דלהלן?

לענין אם נגע טבול יום באחד מהם	לענין אם קמץ מאחד מהם	
מצרפן ¹	מצרפן ²	לבני ר' חייא ורבא
מצרפן	ספק	לאביי

האם כלי מצרף לפחות מדרבנן לענין טומאה, שאם נגע טבול יום במקצתו טמא כולו אפי' בדבר שאין צריך צירוף כלי? [תד"ה שאין].

אליבא דרב כהנא	אליבא דר' שמעון בן לקיש (בחגיגה)	
אינו מצרפן ³	מצרפן ⁴	לתי' א' בתוס'
בדבר שלא היה צריך לכלי מעולם: אינו מצרפן בדבר שהיה צריך בתחילה לכלי: מצרפן	מצרפן	לתי' ב' בתוס'

המביא עשרון בב' כלים - לא יקמוץ, בכלי א' דומיא דשני כלים - יקמוץ, באיזה אופנים מיירי?

בשני כלים (פסול)	בכלי א' דומיא דב' כלים (כשר)	
בשני כלים ממש	בחצאים שאינם נוגעים	לרבא
בקפיזא דקבא ⁵	בעריבת התרנגולים	לאביי

¹ אמנם בני ר' חייא הסתפקו בזה בתחילה, אולם כך פשט להם רב כהנא. וצירוף כלי מועיל דוקא לדבר שצריך את צירופו, אולם אם היו מונחים באופן הנ"ל שני חצאי עשרון בכלי ובא טבול יום והגיש ביניהם חצי עשרון שלישי ולא הגיע אותו בהם אין הכלי מצרף וכדלהלן. וכן אם הכניס את אצבעו ביניהם, אין הכלי מצרף לטמא.

² הנה הסתפק רב כהנא האם צירוף כלי הוא מדאורייתא או מדרבנן, דאי הוי מדאורייתא [מקרא דכף אחת] הרי שמועיל הצירוף בין לחומרא ובין לקולא - גם לענין שתועיל קמיצה מאחד מהם, ואי הוי רק מדרבנן הוא דוקא לחומרא ולא לקולא. ובני ר' חייא פשטו ממשנתנו שמצטרף, ורבא הגם שדחה את הראיה ממשנתנו, הביא ראיה ממקום אחר. אולם לאביי שדחה גם את ראית רבא - לשיטתו נשאר הדבר בספק.

³ כן מבואר בסוגיתנו שרב כהנא ס"ל שאין כלי מצרף דבר שאינו צריך לו [וכגון שהכניס טבול יום חצי עשרון שלישי בין ב' חצאי העשרון], ואינו מטמאם, ומבואר שאפי' מדרבנן לא מטמאם, דהא רב כהנא הסתפק אם צירוף כלי מדאורייתא או מדרבנן ובכו"א נקט בפשיטות שאינו מצטרף. [ובתי' זה של התוס' מבואר דהכי ס"ל נמי לרבה בר אבוה בחגיגה, שאמר שם שמה שגזרו רבנן לצרף הוא בכלי שאין לו תוך, וא"כ י"ל שעכ"פ זה דוקא אם צריך צירוף כלי אבל אם אינו צריך אפי' מדרבנן אינו מצרף].

⁴ והכי אמר לה להדיא בחגיגה [כד, רע"א] שאם נגע טבול יום במקצת שיירי מנחה טימא את כולם מדרבנן, אף ששיירי מנחה שהם מיועדים לאכילת הכהנים אינם צריכים צירוף כלי.

⁵ פירוש שחקק גומא תוך כלי גדול וחצי העשרון תוך הגומא וחצי בכלי הגדול - ובאופן זה לא יקמוץ, כיון שאין גודש הגומא מצטרף אליה דאינו באויר של הגומא, והוי שני כלים.

חוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף כ"ד ע"ב

סדין שנטמא מדרס כדלהלן, ועשאו וילון [בשינוי מעשה], האם מטמא מגע מדרס?

לתנא קמא	בסדין אחד [או העליון] (רישא)	הסדין התחתון (סיפא)
מטמא	מטמא	מטמא
לר' יוסי	כשנטמא גם במגע: מטמא כשלא נטמא גם במגע: אינו מטמא	מטמא

האם אמרינן שבע ליה טומאה בדבר שנטמא מדרס שלא יטמא עוד מגע מדרס?

לר' מאיר	בקדם המדרס לנגיעה ⁶	בבאו בבת אחת
לר' יוסי	לא אמרינן שבע	לא אמרינן שבע
לר' יוסי	לא אמרינן שבע	לא אמרינן שבע

האם טומאת בית הסתרים מטמא? [תד"ה כי].

לר' מאיר	לענין לטמא בבת אחת גם מגע מדרס	לענין לטמא במגע בשעה שפורש מאביו
לר' יוסי	מטמא	כבר טמא קודם
לר' יוסי	לא מטמא	בהתיז בכל כוחו: אינו טמא ⁸ בהתיז בנחת: טמא

לר' יוסי, עשרון שחלקו ואבד חציו והפריש חצי אחר תחתיו ומצא האבוד, מה הדין בדלהלן?

כשנטמא אה... כשקמץ אתה...	אבוד	מופרש	ראשון
אבוד וראשון: טמאים מופרש: אינו טמא	מופרש וראשון: טמאים אבוד: אינו טמא	כולם טמאים	
שיירי אבוד וראשון: נאכלים שיירי מופרש: אין נאכלים	שיירי מופרש וראשון: נאכלים שיירי אבוד: אין נאכלים	שיירי ראשון: נאכלים שיירי מופרש ואבוד: אין נאכלים	

⁶ אולם בנדון הפוך שקדמה הנגיעה למדרס, לכו"ע חל המדרס שהוא טומאה חמורה על טומאה קלה, ואינו שייך לנדון שבע.

⁷ ולכך נסתפק רבא בחצי עשרון שנגע בו טמא ונתנו בכלי עם עוד חצי עשרון ואין נוגעים זה בזה, ושוב נגע טבול יום בחצי העשרון הטמא, אי אמרינן שבע לה טומאה ולא נטמא החצי השני [דאין צירוף כלי מועיל לטמא אלא רק בטומאה שנתחדשה כשהוא כבר בכלי], ואי לא אמרינן שבע הרי הוא טמא. ולפי ספק זה דחה רבא הפשיטות מדרבי ר' יוסי, דרישא שאמר בסדין שנטמא מדרס וגם ממגע שאפ"י שעשאו וילון מטמא מגע, מיירי בקדמה טומאת מגע לטומאת מדרס.

⁸ וצדדו תוסי' שגם בחותך בסכין אינו מטמא בבית הסתרים בשעת פרישתו.

⁹ אולם אב"י ס"ל לענין טומאה - מי שנטמא כולם טמאים עמו. ולענין קמיצה, מי שנקמץ אין השיריים של השניים נאכלים אלא רק שלו.